

**Τροποποιούμενες ή καταργούμενες διατάξεις
με το σχέδιο νόμου
«Εξορθολογισμός διαδικασιών
και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις»**

1. Με το άρθρο 4 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

«1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης μετά από γνώμη της ολομέλειας του Συμβουλίου, καθορίζονται οι κατηγορίες υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα καθενός από τα τμήματα Α', Β', Γ, Δ' και Ε'».

2. Με το άρθρο 4 παρ. 2 αντικαθίστανται οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989, που ορίζουν τα εξής:

2. Η Ολομέλεια είναι αρμόδια:

α) Για κάθε υπόθεση, την οποία ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εισάγει ενώπιόν της λόγω μεγαλύτερης σπουδαιότητας, ιδίως όταν πρόκειται για θέματα γενικότερης σημασίας, ακόμη και αν η υπόθεση έχει εισαχθεί σε Τμήμα. Εισηγητής στην Ολομέλεια ορίζεται Σύμβουλος.

β) Για ζήτημα ή υπόθεση που παραπέμπεται ενώπιόν της με απόφαση Τμήματος, πενταμελούς ή επταμελούς σύνθεσης, για τους λόγους του προηγούμενου εδαφίου. Η παραπεμπτική απόφαση επέχει θέση εισήγησης την οποία αναπτύσσει ο Σύμβουλος που ορίζεται εισηγητής με την ίδια απόφαση.

γ) Για υπόθεση που παραπέμπεται ενώπιόν της κατά την παράγραφο 6 του παρόντος.

3. Η Ολομέλεια, όταν επιλαμβάνεται κατ' εφαρμογή του εδαφίου β' της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί, αφού επιλύσει τα θέματα γενικότερης σημασίας, να εκδικάσει εξ ολοκλήρου την υπόθεση ή να την παραπέμψει για εκδίκαση στο αρμόδιο Τμήμα.

3. Με το άρθρο 4 παρ. 3 αντικαθίσταται η παρ. 6 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

6. Όταν ένα Τμήμα κρίνει ότι είναι αναρμόδιο, παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο κατά την κρίση του Τμήμα. Εφόσον αυτό διαφωνεί, παραπέμπει, το ζήτημα για επίλυση στην Ολομέλεια, ορίζεται δε ως εισηγητής Σύμβουλος.

4. Με το άρθρο 4 παρ. 4, στην παρ. 7 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, οι λέξεις «στον αρμόδιο σχηματισμό» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στον Πρόεδρο του Συμβουλίου κατά την προηγούμενη παράγραφο».

5. Με το άρθρο 6 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 22 του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

1. Εκείνος που ορίσθηκε εισηγητής για τη συγκέντρωση κάθε στοιχείου χρήσιμου για τη διερεύνηση της υπόθεσης και συντάσσει "συνοπτική" έκθεση, η οποία διαλαμβάνει το ιστορικό της διαφοράς, τα στοιχεία που βεβαιώνονται από τα έγγραφα, τα ζητήματα που προκύπτουν και την αιτιολογημένη γνώμη του για τα ζητήματα αυτά. Η έκθεση επισυνάπτεται στο φάκελλο το αργότερο τρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση για να λάβουν γνώση οι διάδικοι. "Εάν δεν έχει επισυναφθεί κατά τα ανωτέρω η έκθεση αυτή, η υπόθεση, εφ' όσον υποβληθεί σχετική αίτηση από κάποιο διάδικο, αναβάλλεται υποχρεωτικώς σε μεταγενέστερη δικάσιμο, προκειμένου να επισυναφθεί η έκθεση εμπροθέσμως στο φάκελο".

6. Με το άρθρο 6 παρ. 2 αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 22 του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

"4. Ο εισηγητής, πέντε (5) ημέρες πριν από τη δικάσιμο που έχει ορισθεί με την οικεία πράξη του Προέδρου, οφείλει να δηλώσει προς τη Γραμματεία του οικείου σχηματισμού αν η υπόθεση ώριμη για συζήτηση. Η παράλειψη της δήλωσης αυτής, καθώς και η μη εμπρόθεσμη και γενικά νομότυπη κατάθεση της έκθεσης του εισηγητή σύμφωνα με τα α' και β'

εδάφια της παραγράφου 1, όταν η υπόθεση φέρεται προς συζήτηση, επάγεται το απαράδεκτο της συζήτησης της υπόθεσης και την αυτεπάγγελτη αναβολή της σε μεταγενέστερη ρητώς οριζόμενη δικάσιμο."

7. Με το άρθρο 6 παρ. 3 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 33 του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

Η συζήτηση αρχίζει με την ανάγνωση και την προφορική ανάπτυξη από τον εισηγητή της έκθεσής του.

8. Με το άρθρο 6 παρ. 4 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 33 του π.δ. 18/1989, όπως προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 32 του ν. 3772/2009 (Α' 112), που ορίζει τα εξής:

"2. Εάν όλοι οι παριστάμενοι πληρεξούσιοι δηλώσουν ότι προτίθενται να αναφερθούν στην εισήγηση ή στο δικόγραφο ή σε υπόμνημα που θα καταθέσουν, χωρίς προφορική ανάπτυξη, τότε η υπόθεση αυτή μπορεί να συζητείται κατά προτεραιότητα μετά την προεκφήνση και ο εισηγητής αναφέρεται συνοπτικά στο συμπέρασμα της εισήγησης.

9. Με το άρθρο 7 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 34Α του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 33 του ν. 3772/2009, που ορίζει τα εξής:

1. Ο οικείος δικαστικός σχηματισμός με πενταμελή σύνθεση μπορεί, με απόφαση του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προφανώς απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας αναρμοδίως. Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής.

10. Με το άρθρο 8 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

1. Το ένδικο μέσο που ασκείται στο Συμβούλιο της Επικρατείας απορρίπτεται ως απαράδεκτο, αν "μέσα σε ένα μήνα από την κατάθεση" του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης δεν καταβληθεί παράβολο. "Το παράβολο ορίζεται, όταν πρόκειται για αίτηση ακυρώσεως, έφεση, υπαλληλική προσφυγή, τριτανακοπή ή αίτηση αναιρέσεως σε διαφορές κοινωνικής ασφάλισης σε πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές, όταν πρόκειται για αίτηση αναστολής εκτελέσεως σε τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές και όταν πρόκειται για αίτηση αναιρέσεως, πλην εκείνων που αφορούν διαφορές κοινωνικής ασφάλισης, σε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές. Τα παράβολα στις αιτήσεις ερμηνείας ή διόρθωσης ορίζονται σε τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές".

Από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου απαλλάσσονται το Δημόσιο και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης.

11. Με το άρθρο 9 αντικαθίσταται το τέταρτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

Μπορεί επίσης να απαγγείλει και το διπλασιασμό του παραβόλου σε περίπτωση προφανώς απαράδεκτου ή αστήρικτου ενδίκου μέσου.

12. Με το άρθρο 12 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989, όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 35 του ν. 3772/2009 (Α' 112), που ορίζουν τα εξής:

"3. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ. Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις το όριο αυτό ορίζεται σε διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ. Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης μετά από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Κατ' εξαίρεση, ασκείται παραδεκτώς αίτηση αναιρέσεως με αντικείμενο κατώτερο από τα ανωτέρω ποσά, όταν προβάλλεται από τον διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο δικόγραφο της αιτήσεως αναιρέσεως ότι: α) η επίλυση της διαφοράς έχει γι' αυτόν ευρύτερες οικονομικές ή δημοσιονομικές επιπτώσεις που δικαιολογούν την άσκηση της αίτησης, β) με αυτήν τίθεται σπουδαίο νομικό ζήτημα ή υφίσταται αντίθεση της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανώτατου δικαστηρίου ή προς άλλες αποφάσεις διοικητικών δικαστηρίων."

Προκειμένου για διαφορές από ασφαλιστικές εισφορές, φόρους, δασμούς, τέλη και συναφή δικαιώματα, πρόστιμα και λοιπές κυρώσεις, ως ποσό της διαφοράς νοείται το ποσό εισφοράς, φόρου κ.λπ. χωρίς προσαυξήσεις και πρόσθετους φόρους που αμφισβητείται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων έχουν εφαρμογή και όταν το ένδικο μέσο που ασκήθηκε στο δικαστήριο της ουσίας απορρίφθηκε για τυπικούς λόγους. Όταν η αίτηση αναιρέσεως ασκείται από τον ιδιώτη διάδικο, η αρμόδια κατά περίπτωση αρχή ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υποβάλλουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, με μέριμνα της Γραμματείας του Δικαστηρίου, σημείωμα για το παραπάνω ποσό της διαφοράς. Όταν η αίτηση αναιρέσεως ασκείται από το διάδικο διοικητική αρχή ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή από τον προϊστάμενο τους Υπουργό, το εν λόγω σημείωμα συνυποβάλλεται με την κατάθεση του δικογράφου της αίτησης αναιρέσεως."

"4. Η παράγραφος 3 δεν έχει εφαρμογή επί αιτήσεων αναιρέσεως κατά αποφάσεων που εκδίδονται επί προσφυγών ουσίας, εφόσον αφορούν περιοδικές παροχές ή αφορούν στη θεμελίωση του δικαιώματος σε σύνταξη ή στη θεμελίωση του δικαιώματος σε εφάπαξ παροχή και τον καθορισμό του ύψους της. Προκειμένου περί διαφορών, που δεν έχουν χρηματικό αντικείμενο, η άσκηση αίτησης αναιρέσεως επιτρέπεται εφόσον με αυτήν τίθεται σπουδαίο νομικό ζήτημα ή υφίσταται αντίθεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου ή προς άλλες αποφάσεις διοικητικών δικαστηρίων."

13.Με το άρθρο 13 παρ.1 αντικαθίστανται οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ΚΔΔ) που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2721/1999(Α'97), που ορίζουν τα εξής:

2. Κατ' εξαίρεση, η εκδίκαση :

α) των διαφορών από διοικητικές συμβάσεις ανήκει, σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, στο εφετείο, ενώ

β)"των χρηματικών διαφορών των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ ανήκει στο μονομελές πρωτοδικείο".

Αν πρόκειται για φορολογική εν γένει διαφορά που αφορά κύριο και πρόσθετο φόρο, αντικείμενο, προσδιοριστικό της Αρμοδιότητας, είναι το ποσό του κύριου φόρου.

3. Αν η, κατά την περ. β` της προηγούμενης παραγράφου, χρηματική διαφορά έχει δημιουργηθεί από τον καταλογισμό ή την οποιασδήποτε άλλης φύσης βεβαίωση, με την ίδια πράξη, διάφορων ποσών κατά του ίδιου υποχρέου, η Αρμοδιότητα καθορίζεται με βάση το μεγαλύτερο από τα ποσά αυτά.

14.Με το άρθρο 16 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ.2 του άρθρου 29 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

2. Ειδικώς, στις φορολογικές εν γένει διαφορές, εκτός από τους δικαστικούς πληρεξουσίου της προηγούμενης παραγράφου, οι εκπρόσωποι του Δημοσίου και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου μπορούν να διορίζουν ως δικαστικούς πληρεξουσίου και υπαλλήλους των υπηρεσιών τους, με πράξη, στην οποία και καθορίζεται η έκταση της εξουσίας τους.

15.Με το άρθρο 18 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 64 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

2. Προσφυγή μπορεί επίσης να ασκήσει :

α) Ο Υπουργός Οικονομικών, καθώς και ο αρμόδιος οικονομικός επιθεωρητής, υπέρ του Δημοσίου, κατά των πράξεων των φορολογικών οργάνων του τελευταίου, οι οποίες εκδίδονται κατ' εφαρμογή της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας.

β) Κάθε άλλη αρχή, καθώς και ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, εφόσον ειδική διάταξη νόμου

αναγνωρίζει σε αυτούς τέτοιο δικαίωμα.

16.Με το άρθρο 19 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 75 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

2. Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής, ως προς τον εναγόμενο, επέρχονται μόνο από την επίδοσή της σε αυτόν, η οποία μπορεί να διενεργηθεί και από τον ενάγοντα. Κατ' εξαίρεση, η παραγραφή διακόπτεται σε κάθε περίπτωση με την κατάθεση της αγωγής και αρχίζει πάλι μόνο από την τελεσιδικία της Απόφασης ή την Κατάργηση της δίκης.

17.Με το άρθρο 21 αντικαθίσταται η περίπτωση δ' της παρ.4 του άρθρου 92 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

δ) αν πρόκειται για φορολογική διαφορά με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας, η οποία δεν καλύπτεται με συμφωνηισμό του συνολικού εισοδήματος που προσδιορίστηκε με την πρωτόδικη Απόφαση αλλά είναι εκπεστέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις από το φορολογητέο εισόδημα επόμενων οικονομικά ετών, εφόσον το ποσό της εκπεστέας κατά τον τρόπο αυτόν ζημίας υπερβαίνει τις πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές.

18.Με το άρθρο 24 αντικαθίσταται η παρ.3 του άρθρου 110 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

3. Η Διαδικασία της αυτεπάγγελτης διόρθωσης κινείται, μέσα στην Προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου, με πράξη του προέδρου του συμβουλίου ή του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, με την οποία προσδιορίζονται τα λάθη και ορίζεται η δικάσιμος.

19.Με το άρθρο 25 αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παρ.3 του άρθρου 115 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

Σε περίπτωση ομοδικίας κατά την παρούσα παράγραφο ο αριθμός των ομοδικών σε κάθε δικόγραφο δεν μπορεί να υπερβαίνει τους εκατό (100)".

20.Με το άρθρο 26 αντικαθίσταται η παρ.2 του άρθρου 122 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

2. Συναφείς είναι οι πράξεις και οι παραλείψεις :

- α) όταν στηρίζονται στην ίδια νομική πραγματική βάση ή
- β) όταν η νομιμότητα της μιας ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της άλλης.

21.Με το άρθρο 27 αντικαθίσταται η παρ.1 του άρθρου 126 του ΚΔΔ(ν.2717/99), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 12 του ν.3659/2008, που ορίζει τα εξής:

1. Τα ένδικα βοηθήματα ασκούνται με δικόγραφο, το οποίο, μαζί με τρία αντίγραφα, κατατίθεται στη γραμματεία της κύριας έδρας του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Κατ' εξαίρεση, στις φορολογικές εν γένει διασφορές, η κατάθεση των ένδικων βοηθημάτων γίνεται στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη ή που, παρά το νόμο, παρέλειψε την έκδοσή της, η οποία και είναι υποχρεωμένη να τα καταχωρεί σε ειδικό προς τούτο πρωτόκολλο ένδικων βοηθημάτων και, στη συνέχεια, να τα διαβιβάζει, χωρίς καθυστέρηση, στο δικαστήριο στο οποίο απευθύνονται.

"Η προσφυγή μπορεί να κατατίθεται και στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται, η οποία τη διαβιβάζει στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη ή που, παρά το νόμο, παρέλειψε την έκδοσή της, για να ενεργήσει όσα προβλέπονται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 129."

22.Με το άρθρο 28παρ.1 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ.1 του άρθρου 128 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

1. Αντίγραφο του δικογράφου που κατατέθηκε, με μνεία της χρονολογίας κατάθεσής του, επιδίδεται, με τη φροντίδα της γραμματείας, στους καθ' ων τούτο στρέφεται, τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο.

23.Με το άρθρο 28παρ.2 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ.2 του άρθρου 128 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

Η Κλήση αυτή επιδίδεται τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο.

24.Με το άρθρο 28παρ.3 αντικαθίσταται η παρ.4 του άρθρου 128 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

4. Οι Προθεσμίες των προηγούμενων παραγράφων μπορούν, με πράξη του προέδρου του συμβουλίου ή του δικαστή, που διευθύνει το δικαστήριο, να συντέμνονται, εν πάση περιπτώσει όμως δεν μπορούν να γίνουν μικρότερες των δέκα (10) ημερών.

25.Με το άρθρο 29 αντικαθίσταται το άρθρο 129 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

1. Το Δημόσιο και το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου προς τα οποία γίνονται οι κατά το προηγούμενο άρθρο επιδόσεις, έχουν υποχρέωση να αποστέλλουν στο δικαστήριο τον, κατά το άρθρο 149, διοικητικό φάκελο, με αναλυτική έκθεση απόψεων για τη διαφορά και, ειδικότερα, για τους προβαλλόμενους νομικούς και πραγματικούς ισχυρισμούς.

2. Η έκθεση με τον κατά την προηγούμενη παράγραφο διοικητικό φάκελο διαβιβάζονται στο δικαστήριο είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Σε περίπτωση μη τήρησης της Προθεσμίας αυτής, η αναβολή της Συζήτησης είναι υποχρεωτική αν το ζητήσει εκείνος που έχει ασκήσει το ένδικο βοήθημα ή που έχει ασκήσει Παρέμβαση.

3. Η, μετά την πρώτη αναβολή, παράλειψη της διαβίβασης ή η εκπρόθεσμη διαβίβαση προς το δικαστήριο των στοιχείων που μνημονεύονται στην παρ. 1, συνιστά ιδιαίτερο πειθαρχικό αδίκημα των αρμόδιων για την ενέργεια αυτή υπαλλήλων. Η σχετική πειθαρχική δίκη ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις για το πειθαρχικό δίκαιο κάθε κατηγορίας υπαλλήλων. Την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης μπορεί να ζητήσει και ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος, με έγγραφό του προς τον αρμόδιο Υπουργό ή τη διοίκηση του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Στην περίπτωση αυτήν, καθίσταται υποχρεωτική η άσκηση της δίωξης, η πειθαρχική δε Απόφαση εκδίδεται το αργότερο μέσα σε έξι (6) μήνες από τη λήψη του εγγράφου για την άσκησή της και κοινοποιείται στον πρόεδρο του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος χωρίς υπαίτια καθυστέρηση.

26.Με το άρθρο 30παρ.2 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ.2 του άρθρου 142 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

2. Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στην παρ. 7 του άρθρου 143, η κατάργηση διαπιστώνεται με Απόφαση του δικαστηρίου.

27.Με το άρθρο 31 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ.1 του άρθρου 179 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

1. Το δικαστήριο μπορεί, ύστερα από πρόταση διαδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, να διατάξει την εξέταση μαρτύρων είτε ενώπιόν του είτε ενώπιον του εισηγητή - δικαστή, αιτιολογώντας ειδικώς την ανάγκη της εξέτασής τους.

28.Με το άρθρο 34 αντικαθίσταται το άρθρο 202 του ΚΔΔ(ν.2717/99), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 19 του ν.3659/2008, που ορίζει τα εξής:

Λόγοι αναστολής - Περιπτώσεις απόρριψης

1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή όταν κρίνεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα προκαλέσει στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της προσφυγής. Η αίτηση όμως μπορεί να απορριφθεί, αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος.

2. Αν το δικαστήριο εκτιμά ότι η προσφυγή είναι προδήλως βάσιμη, μπορεί να δεχθεί την αίτηση αναστολής, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης δεν κρίνεται ως ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη. Αντίθετα, η αίτηση αναστολής μπορεί να απορριφθεί, ακόμη και σε περίπτωση ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης, αν το δικαστήριο εκτιμά ότι η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ήδη εκτελεσθεί."

29.Με το άρθρο 36 αντικαθίσταται η παρ.3 του άρθρου 205 του ΚΔΔ(ν.2717/99), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 22 του ν.3659/2008, που ορίζει τα εξής:

3. Με την ίδια Απόφαση, με την οποία διατάσσεται η Αναστολή εκτέλεσης ή άλλο κατάλληλο μέτρο, είναι δυνατόν, ακόμη και χωρίς σχετικό αίτημα:".

α) να οριστεί, ως προϋπόθεση ισχύος της αναστολής, η κατάθεση στο καθ' ου η αίτηση, μέσα σε τακτή Προθεσμία, εγγυητικής επιστολής αναγνωρισμένης τράπεζας, για ποσό που καθορίζεται με την Απόφαση αυτήν, ή

β) να επιτραπεί, στο καθ' ου η αίτηση, η εγγραφή προσημείωσης υποθήκης σε ακίνητο του αιτούντος, για ποσό που καθορίζεται με την ίδια Απόφαση, ή

γ) να εξαρτηθεί η ισχύς της αναστολής από την τήρηση οποιουδήποτε όρου που κρίνει αναγκαίο το δικαστήριο.

30.Με το άρθρο 39 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 212 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

Σε περίπτωση ανΑρμοδιότητας, η σχετική αίτηση απορρίπτεται.

31.Με το άρθρο 41 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 215 του ΚΔΔ(ν.2717/99), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 28 του ν.3659/2008, που ορίζει τα εξής:

2. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 6 του άρθρου 205 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην περίπτωση της προσωρινής επιδίκασης απαίτησης."

32.Με το άρθρο 42 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 218 του ΚΔΔ(ν.2717/99), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 του ν.3659/2008, που ορίζει τα εξής:

1. Καθ' ύλην Αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το άρθρο 216 διαφορών είναι, στον πρώτο βαθμό, το μονομελές πρωτοδικείο, ενώ στο δεύτερο βαθμό το τριμελές εφετείο."

33.Με το άρθρο 43 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 220 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

2. Ειδικώς, η κατά την περίπτωση γ' της παρ. 1 του άρθρου 217 ανακοπή ασκείται μέσα σε Προθεσμία τριών (3) εργάσιμων ημερών, η οποία αρχίζει από την επίδοση του προγράμματος πλειστηριασμού.

34.Με το άρθρο 44παρ.1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 276 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

1. Ο διάδικος μπορεί να απαλλαγεί από την προκαταβολή των τελών χαρτοσήμου και του τέλους δικαστικού ενσήμου αν αποδεικνύει ότι η προκαταβολή αυτή δημιουργεί κίνδυνο περιορισμού των απαραίτητων μέσων για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του (ευεργέτημα πενίας).

Η απαλλαγή αυτή μπορεί να χορηγηθεί και σε νομικά πρόσωπα που δεν επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό, καθώς και σε ενώσεις προσώπων που έχουν την ικανότητα να είναι διάδικοι, αν αποδεικνύουν ότι, με την προκαταβολή των πιο πάνω ποσών, καθίσταται πια αδύνατη ή ιδιαίτερω προβληματική η εκπλήρωση του σκοπού τους.

Με το άρθρο 44παρ.2 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 276 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

4. Η απαλλαγή χορηγείται ύστερα από αίτηση του διαδίκου, η οποία, αν αφορά τα τέλη χαρτοσήμου, υποβάλλεται συγχρόνως με την άσκηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου, το οποίο, στην περίπτωση αυτή, κατατίθεται χωρίς να προκαταβληθούν τα αντίστοιχα ποσά. Αν η αίτηση απαλλαγής αφορά το Τέλος δικαστικού ενσήμου, υποβάλλεται είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από την πρώτη Συζήτηση της υπόθεσης. Η αίτηση απαλλαγής, σε κάθε περίπτωση, πρέπει απαραίτητως να συνοδεύεται από τα αναγκαία έγγραφα Αποδεικτικά στοιχεία.

35.Με το άρθρο 44παρ.3 αντικαθίσταται η παράγραφος 6 του άρθρου 276 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

6. Αν η κατά τις προηγούμενες παραγράφους αίτηση απορριφθεί, ο αιτών υποχρεούται να καταβάλει τα προβλεπόμενα ποσά ως την πρώτη Συζήτηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου, εφαρμόζονται δε, και στην περίπτωση αυτή, αναλόγως όσα ορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 273. Αν γίνει δεκτή η αίτηση, ο διάδικος απαλλάσσεται από την προκαταβολή των πιο πάνω ποσών. Τούτο δεν επηρεάζει την τυχόν υποχρέωσή του, σε περίπτωση που με την οριστική Απόφαση του δικαστηρίου καταλογιστούν σε αυτόν τα δικαστικά έξοδα της δίκης, προς καταβολής τους.

36.Με το άρθρο 45 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 2,3 και 4 του άρθρου 277 του ΚΔΔ(ν.2717/99), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 35 του ν.3659/2008, που ορίζουν τα εξής:

2. Το παράβολο ορίζεται :

α) για την προσφυγή, την κατά το άρθρο 217 ανακοπή, την κατά τα άρθρα 246 και 269 ένσταση, την κατά το άρθρο 256 αντέσταση, τις αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας και την αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας, σε "είκοσι πέντε (25) ευρώ", ενώ

β) για την ανακοπή ερημοδικίας, την έφεση, την Αντέφεση, την αίτηση αναθεώρησης και την τριτανακοπή, "σε πενήντα (50) ευρώ".

3. Κατ' εξαίρεση, στις χρηματικού περιεχομένου, φορολογικές εν γένει διαφορές, το παράβολο για την έφεση και την Αντέφεση ορίζεται σε ποσοστό ίσο προς το δύο τοις εκατό (2%) του αντικειμένου της διαφοράς.

"Αν το παράβολο υπερβαίνει το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, καταβάλλεται το ποσό αυτό και το επιπλέον τυχόν οφειλόμενο παράβολο καταλογίζεται με την Απόφαση, σε περίπτωση απόρριψης ή εν μέρει αποδοχής της έφεσης ή της Αντέφεσης."

Ως αντικείμενο της διαφοράς, όταν από το νόμο προβλέπεται η από μέρους του φορολογουμένου υποβολή δήλωσης πριν από την έκδοση της σχετικής πράξης, θεωρείται η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση. Στις Περιπτώσεις που από το νόμο δεν προβλέπεται η υποβολή τέτοιας δήλωσης από μέρους του φορολογουμένου, ως αντικείμενο της διαφοράς θεωρείται το ποσό που καθορίστηκε με την πρωτόδικη Απόφαση.

4. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο παράβολο υπολογίζεται από την αρμόδια φορολογική αρχή, η οποία συντάσσει προς τούτο ειδικό σημείωμα, το οποίο και αποστέλλει στη γραμματεία του δικαστηρίου όπου εκκρεμεί η έφεση ή η Αντέφεση δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την πρώτη Συζήτηση της υπόθεσης. Αντίγραφο του σημειώματος αυτού μπορεί να λάβει ατελώς ο διάδικος που είναι υπόχρεος για την καταβολή του παραβόλου. Αν καταβληθεί παράβολο μικρότερο από εκείνο που αναφέρεται στο σημείωμα, η έφεση ή η Αντέφεση απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Αν καταβληθεί το παράβολο που αναφέρεται στο σημείωμα αλλά αυτό είναι μικρότερο του κατά το νόμο οφειλόμενου, το δικαστήριο προχωρεί στην εκδίκαση της υπόθεσης

και, αν η έφεση ή η αντέφαση απορριφθεί για άλλον λόγο, το παράβολο που ελλείπει καταλογίζεται με την Απόφαση του δικαστηρίου και εισπράττεται κατά τις διατάξεις για την εισπραξη των δημοσίων εσόδων. Και στην περίπτωση αυτή έχουν εφαρμογή όσα ορίζονται στην τελευταία περίοδο της παρ. 10.

"Αν η φορολογική αρχή δεν αποστείλει, εντός της ως άνω Προθεσμίας, σημείωμα, ο υπόχρεος καταβάλει παράβολο ανερχόμενο σε ένα τοις εκατό (1%) του ποσού της διαφοράς φόρου, που καθορίσθηκε στην πρωτόδικη Απόφαση, οπότε το δικαστήριο χωρεί στη Συζήτηση της υποθέσεως καταλογίζοντας με την Απόφαση του το επιπλέον τυχόν οφειλόμενο παράβολο ή διατάσσοντας την επιστροφή του επιπλέον καταβληθέντος, ανάλογα με την έκβαση της δίκης."

37.Με το άρθρο 47παρ.2 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του ν.702/1977(Α'268), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 49 ου ν.3659/2008, που ορίζει τα εξής:

2. Εξακολουθούν να υπάγονται στην κατά πρώτο και τελευταίο βαθμό αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας αιτήσεις ακυρώσεως που αφορούν:

α) το διορισμό ή την πρόσληψη και την υπηρεσιακή κατάσταση γενικά των δικαστικών λειτουργών και των ανώτατων υπαλλήλων,

β) την προαγωγή σε ανώτατο βαθμό της υπαλληλικής ιεραρχίας, εκτός από την προαγωγή στο βαθμό του ταξιαρχου ή αντίστοιχο,

γ) την εκλογή και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση των μελών του διδακτικού ερευνητικού προσωπικού των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (πανεπιστημίων), εκτός από τους λέκτορες,

38.Με το άρθρο 47παρ.3 αντικαθίσταται το άρθρο 5Α 1 του ν.702/1977, που προστέθηκε με το άρθρο 3 του ν.2944/2001(Α'222) και αντικαταστάθηκε με την παρ.6 του άρθρου 49 του ν.3659/2008(Α'77), που ορίζει τα εξής:

Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α', β', γ', δ' και ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση. Εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση οι διαφορές που αφορούν: α) στο διορισμό, στην πρόσληψη, στη μονιμοποίηση, στη μετάταξη, στην επιλογή ή προαγωγή σε θέση Προϊσταμένου Διεύθυνσης ή Τμήματος, εφόσον αυτή δεν γίνεται για ορισμένο χρόνο, και στη λύση της υπαλληλικής σχέσης των υπαλλήλων (πολιτικών ή δικαστικών) του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και στην πρόσληψη, μετάταξη και λύση της υπαλληλικής σχέσης του προσωπικού των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, β) στο διορισμό ή τη μονιμοποίηση των στρατιωτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των σωμάτων ασφαλείας και στην αποστρατεία τους, γ) στην εισαγωγή και οριστική απομάκρυνση μαθητών των παραγωγικών σχολών της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου, δ) στην εκλογή και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση των λεκτόρων των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (πανεπιστημίων), ε) στην αναγνώριση τίτλων σπουδών της αλλοδαπής, στ) στην ίδρυση και λειτουργία φροντιστηρίων και ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων."

39.Με το άρθρο 48παρ.2 αντικαθίσταται η περίπτωση στ' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν.1406/1983,(Α' 182) που ορίζει τα εξής:

στ) από πράξεις, οι οποίες εκδίδονται με βάση τις κοινοτικές και εθνικές διατάξεις, οι οποίες διέπουν την κοινή οργάνωση αγορών και αφορούν στην καταβολή των προβλεπόμενων από τις ανωτέρω διατάξεις κοινοτικών ενισχύσεων, επιδοτήσεων και λοιπών χρηματικών παροχών ή στην επιβολή κάθε σχετικού μέτρου ή κυρώσεως,

40.Με το άρθρο 48παρ.4 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του ν.1406/1983, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 51 του ν.3659/2008, που ορίζει τα εξής:

5. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων ε', η', και ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, οι διαφορές που προκύπτουν από την έκδοση διοικητικών πράξεων, οι οποίες αφορούν στην επιβολή αποκλειστικά και μόνο προστίμου, εκδικάζονται, ως διαφορές ουσίας, από τα κατά τόπον αρμόδια

Διοικητικά Πρωτοδικεία.

41. Με το άρθρο 49 αντικαθίσταται το άρθρο 15 του ν.3068/2002(Α' 274) που ορίζει τα εξής:

1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου υπάγονται οι ακυρωτικές διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή ατομικών διοικητικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών και αφορούν:

- α) Άρνηση χορηγήσεως σε αλλοδαπό θεωρήσεως εισόδου στο ελληνικό έδαφος ή άρνηση παρατάσεως της ισχύος της.
- β) Απαγόρευση εισόδου αλλοδαπού στην Ελλάδα.
- γ) Άρνηση χορηγήσεως, άρνηση ανανεώσεως ή ανάκληση άδειας παραμονής αλλοδαπού στην Ελλάδα.
- δ) Άρνηση χορηγήσεως, άρνηση ανανεώσεως ή ανάκληση άδειας εργασίας αλλοδαπού.
- ε) Άρνηση χορηγήσεως, άρνηση ανανεώσεως ή ανάκληση άδειας ασκήσεως, από αλλοδαπό, ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας.
- στ) Διοικητική απέλαση.
- ζ) Εγγραφή στον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών.
- η) Επαναπροώθηση αλλοδαπού στη χώρα προελεύσεως ή καταγωγής του ή σε τρίτη χώρα.
- θ) Επιβολή σε αλλοδαπό περιορισμών, αναγομένων στην εγκατάσταση, παραμονή σε ορισμένη περιοχή της χώρας, την άσκηση ορισμένου επαγγέλματος ή την υποχρέωση εμφανίσεώς του στις αστυνομικές αρχές.

2. Για την εκδίκαση των διαφορών της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 2 έως και 4 του Ν. 702/1977 (ΦΕΚ 112 Α'). Οι αποφάσεις των διοικητικών πρωτοδικείων επί των εν λόγω διαφορών υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 5 του Ν. 702/1977.

3. Εξακολουθούν να εκδικάζονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας οι ακυρωτικές διαφορές που γεννώνται:

- α) Από την προσβολή πράξεων, αναφερομένων στην είσοδο, έξοδο, κίνηση, διαμονή, εγκατάσταση και απασχόληση στην Ελλάδα αλλοδαπών, οι οποίες εκδίδονται κατ' εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου.
- β) Από την προσβολή πράξεων, αναφερομένων στην αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα, υπό την έννοια της Συμβάσεως της Γενεύης του 1951 περί του νομικού καθεστώτος των προσφύγων και του συναφούς Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης του 1967.
- γ) Από την προσβολή πράξεων που αφορούν την κτήση της ελληνικής ιθαγένειας.

4. Οι διατάξεις των περιπτώσεων δ' και ε' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν καταλαμβάνουν τις διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή πράξεων που αφορούν την άρνηση χορηγήσεως σε αλλοδαπό άδειας ασκήσεως εξαρτημένης ή ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, την άρνηση ανανεώσεως ή την ανάκληση τέτοιας άδειας, όταν οι πράξεις αυτές δεν εκδίδονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών αλλά κατ' εφαρμογή ειδικής νομοθεσίας, εφαρμοζομένης και επί ημεδαπών, με την οποία η άσκηση της συγκεκριμένης δραστηριότητας έχει υπαχθεί σε καθεστώς προηγούμενης άδειας.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις.

6. Αιτήσεις ακυρώσεως που έχουν ασκηθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος άρθρου αλλά δεν

έχουν συζητηθεί, διαβιβάζονται στο κατά τόπο αρμόδιο διοικητικό πρωτοδικείο με πράξη του Προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού.

42.Με το άρθρο 51 αντικαθίσταται η παράγραφος 9 του άρθρου 13 του ν.2523/1997(Α΄179), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν.2954/2001(Α΄255) που ορίζει τα εξής:

9. Κατά των αποφάσεων που εκδίδονται με βάση το άρθρο αυτό επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής κατά τον Κ.Φ.Δ. ενώπιον του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου του τόπου της κατοικίας του φορολογουμένου ή της έδρας της επιχείρησης και στην περίπτωση αναστολής λειτουργίας της επαγγελματικής εγκατάστασης του τόπου όπου βρίσκεται η επαγγελματική εγκατάσταση στην οποία αναφέρεται η απόφαση του Υπουργού οικονομικών. (Τόσο η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής όσο και η άσκηση αυτής αναστέλλουν την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών). Το διοικητικό πρωτοδικείο εκδικάζει την προσφυγή και εκδίδει την απόφασή του μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την κατάθεσή της. Οι απόψεις της διοικητικής αρχής υποβάλλονται μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την αποστολή σε αυτήν της προσφυγής. Η αποστολή της προσφυγής γίνεται από τη γραμματεία του διοικητικού πρωτοδικείου μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε(15) ημερών από την κατάθεσή της. Η απόφαση που εκδίδεται επί της προσφυγής κοινοποιείται μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από την έκδοσή της στη διάδικο διοικητική αρχή, η οποία φροντίζει για την εκτέλεση αυτής μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από την κοινοποίηση αυτή. (Άσκηση έφεσης κατά της απόφασης του διοικητικού πρωτοδικείου δεν επιτρέπεται).

43.Με το άρθρο 52παρ.1 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 14 του ν.703/1977(Α΄ 278), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν.2837/2000(Α΄178),που ορίζει τα εξής:

2. Η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής και η άσκησή της δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Σε περίπτωση όμως ύπαρξης αποχρώντος λόγου, μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου, δύναται ο Πρόεδρος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών να αναστείλει εν όλω ή εν μέρει ή υπό όρους την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε Προσφυγή, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 επ, του "Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας"

44.Με το άρθρο 52παρ.2 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 25 του ν.3340/2005(Α΄112),που ορίζει τα εξής:

3. Σε περίπτωση που συντρέχουν οι λόγοι αναστολής του άρθρου 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου, μπορεί ο Πρόεδρος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών να αναστείλει εν όλω ή εν μέρει ή υπό όρους την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 επ. του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

45.Με το άρθρο 53παρ.1 αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 30 του ν.1650/1986(Α΄160),που ορίζει τα εξής:

"Κατά των αποφάσεων, με τις οποίες επιβάλλονται τα κατά τις προηγούμενες παραγράφους πρόστιμα, επιτρέπεται προσφυγή στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, μέσα σε 45 ημέρες από την ημέρα κοινοποίησης αυτών στον παραβάτη. Οι παραπάνω διαφορές διέπονται από τις διατάξεις του κώδικα Φορολογικής Δικονομίας, όπως εκάστοτε ισχύουν".

46.Με το άρθρο 53παρ.2 αντικαθίσταται η παράγραφος 7 του άρθρου 9 του ν.2947/2001(Α΄228),που ορίζει τα εξής:

7. Για πρόστιμα ύψους άνω των 5.000.000 δραχμών, η προσφυγή κατά της πράξης επιβολής των προστίμων ασκείται ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου, το οποίο δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

47.Με το άρθρο 55παρ.2 αντικαθίσταται η παρ.4 του άρθρου 76 του ν.3386/2005(Α΄212), -η οποία αναριθμείται σε παρ.5-,που ορίζει τα εξής:

4. Σε περίπτωση που ο προς απέλαση αλλοδαπός δεν κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή ο πρόεδρος του διοικητικού πρωτοδικείου διαφω νεί ως προς την κράτηση του, με την ίδια απόφαση τάσσεται σε αυτόν προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες.

48.Με το άρθρο 56παρ.1 τροποποιείται το εδάφιο β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν.3068/2002(Α΄274), που ορίζει τα εξής:

β) του Συμβουλίου της Επικρατείας, αν πρόκειται για αποφάσεις του δικαστηρίου αυτού, των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των λοιπών ειδικών δικαστηρίων,

49.Με το άρθρο 56παρ.3 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν.3068/2002, που ορίζει τα εξής:

2. Το τριμελές συμβούλιο απαρτίζεται από τον Πρόεδρο του οικείου δικαστηρίου και αντιστοιχώς από δύο μέλη του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου, δύο συμβούλους της Επικρατείας, δύο αρεοπαγίτες και δύο συμβούλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

50.Με το άρθρο 56παρ.4 τροποποιείται η παράγραφος 3 του άρθρου 2 του ν.3068/2002, που ορίζει τα εξής:

3. Με εξαίρεση τις αποφάσεις του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου και της Ολομέλειας του οικείου ανώτατου δικαστηρίου, στο τριμελές συμβούλιο δεν μετέχουν οι δικαστές που εξέδωσαν την απόφαση, για την οποία κινείται η διαδικασία συμμόρφωσης της διοίκησης, εκτός αν είναι αδύνατη η συγκρότησή του από άλλους δικαστές.

51.Με το άρθρο 57 παρ.1 αντικαθίσταται η περίπτωση η΄ του άρθρου 29 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάσταση Δικαστικών Λειτουργιών που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.1756/1988(Α΄35), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 39 του ν.3659/2008, που ορίζει τα εξής:

η) Ασκήι αίτηση αναιρέσεως ή έφεση υπέρ του νόμου στο Συμβούλιο της Επικρατείας, κατά το άρθρο 53 παρ. 5 και το άρθρο 58 παρ. 4 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύουν. Για το σκοπό αυτόν δικαιούται να ζητεί πληροφορίες και στοιχεία από κάθε αρχή και δικαστήριο. Τα έγγραφα και η όλη διαδικασία της αιτήσεως αναιρέσεως ή εφέσεως υπέρ του νόμου δεν υπόκεινται σε κανένα τέλος, εισφορά ή παράβολο."

52.Με το άρθρο 57 παρ.2 αντικαθίσταται η περίπτωση θ΄ του άρθρου 29 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάσταση Δικαστικών Λειτουργιών που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.1756/1988(Α΄35), όπως προστέθηκε με το άρθρο 39 του ν.3659/2008, που ορίζει τα εξής:

θ) Ζητεί κατά προτίμηση προσδιορισμό δικασίμου για την εκδίκαση υπόθεσης που εκκρεμεί σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, στην οποία ανακύπτει νέο νομικό ζήτημα που παρουσιάζει μείζονα σπουδαιότητα ή τίθεται σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούν στα διοικητικά δικαστήρια. Στην περίπτωση αυτή, η δικάσιμος δεν μπορεί να απέχει περισσότερο των δύο (2) μηνών από την περιέλευση του σχετικού εγγράφου στο δικαστήριο και η απόφαση εκδίδεται μέσα σε δύο (2) μήνες από τη συζήτηση της υπόθεσης."

53.Με το άρθρο 58παρ.1 αντικαθίσταται η παράγραφος Γ2 του άρθρου 82 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάσταση Δικαστικών Λειτουργιών που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.1756/1988, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν.3514/2006(Α΄266), που ορίζει τα εξής:

2. Το Συμβούλιο Επιθεώρησης εποπτεύει την επιθεώρηση και αποτελείται από έναν αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως πρόεδρο, και δύο συμβούλους του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως μέλη. Ο αντιπρόεδρος ως τακτικό μέλος της επιθεώρησης απαλλάσσεται από κάθε άλλη υπηρεσία κατά το χρονικό διάστημα που μετέχει στο Συμβούλιο Επιθεώρησης, με εξαίρεση τη συμμετοχή του στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας και το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο. Σε περίπτωση θανάτου, κωλύματος ή αποχώρησης του προέδρου ή μέλους του Συμβουλίου, τη θέση του καταλαμβάνει ο αναπληρωματικός του και μόνο για το υπόλοιπο της θητείας του.

54.Με το άρθρο 58παρ.3 αντικαθίσταται η παράγραφος Γ5 του άρθρου 82 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάσταση Δικαστικών Λειτουργιών που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.1756/1988, που ορίζει τα εξής:

5. Για την κλήρωση χρησιμοποιούνται αδιαφανή σφαιρίδια. Αμέσως πριν από τη διενέργεια της κλήρωσης το τμήμα συνέρχεται σε συμβούλιο, προκειμένου να τοποθετηθούν οι κλήροι στα σφαιρίδια, αφού προηγουμένως επιδειχθούν σε όλα τα μέλη του συμβουλίου οι κλήροι με τα ονόματα των αντιπροέδρων και των συμβούλων επικρατείας. Κατά τη δημόσια συνεδρίαση, ο Πρόεδρος εξαγεί δύο (2)

σφαιρίδια από την πρώτη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των αντιπροέδρων και δέκα (10) σφαιρίδια από τη δεύτερη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των συμβούλων επικρατείας. Μετά την εξαγωγή του κλήρου από κάθε σφαιρίδιο, ο Πρόεδρος εκφωνεί το όνομα του κληρωθέντος και επιδεικνύει τον κλήρο με το όνομα του κληρωθέντος στα λοιπά μέλη του τμήματος. Από τους κληρωθέντες της πρώτης κληρωτίδας, ο πρώτος αντιπρόεδρος κατά τη σειρά κλήρωσης αποτελεί το τακτικό και ο δεύτερος το αναπληρωματικό μέλος του Συμβουλίου Επιθεώρησης. Από τους κληρωθέντες της δεύτερης κληρωτίδας, οι τρεις (3) αρχαιότεροι αποτελούν τα μέλη του Συμβουλίου Επιθεώρησης, οι δύο (2) πρώτοι τα τακτικά και ο τρίτος το αναπληρωματικό μέλος, οι υπόλοιποι πέντε (5), κατά τη σειρά κληρώσεως, αποτελούν τους επιθεωρητές των περιφερειών της Επιθεώρησης και οι τελευταίοι δύο (2) είναι οι αναπληρωτές των επιθεωρητών. Για την κλήρωση συντάσσεται πρακτικό, που διαβιβάζεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και στον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.

55. Με το άρθρο 58 παρ.4 καταργείται η παράγραφος 2 του άρθρου 43 του ν.3772/2009, που ορίζει τα εξής:

2. Η παράγραφος 11 του Κεφαλαίου Γ` του άρθρου 82 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

"11. Σε επιθεώρηση υπόκεινται όλοι οι δικαστικοί λειτουργοί έως και το βαθμό του εφέτη. Οι πρόεδροι εφετών μπορεί, κατόπιν εντολής του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, να επιθεωρούνται από τον πρόεδρο του Συμβουλίου Επιθεώρησης."

56. Με το άρθρο 59 παρ.1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 83 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάσταση Δικαστικών Λειτουργών που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.1756/1988, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν.3514/2006, που ορίζει τα εξής:

1. Οι περιφέρειες της επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων είναι πέντε (5) και καθεμία από αυτές περιλαμβάνει αντιστοίχως:

- η Α` το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών,
- η Β` το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών,
- η Γ` τα Διοικητικά Εφετεία Πειραιώς και Χανίων και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία,
- η Δ` τα Διοικητικά Εφετεία Ιωαννίνων, Λάρισας, Πατρών και Τρίπολης και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία, η Ε` τα Διοικητικά Εφετεία Θεσσαλονίκης και Κομοτηνής και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία.

57. Με το άρθρο 66 παρ.1 αντικαθίσταται η περίπτωση β` της παραγράφου 1 του άρθρου 99 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάσταση Δικαστικών Λειτουργών που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.1756/1988, που ορίζει τα εξής:

β) ο νεότερος αντιπρόεδρος για τους παρέδρους, εισηγητές και δόκιμους εισηγητές του Συμβουλίου της Επικρατείας και τους δικαστικούς λειτουργούς των διοικητικών δικαστηρίων,

58. Με το άρθρο 67 καταργούνται:

α) το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Αίτηση ακυρώσεως που υπογράφεται μόνο από τον αιτούντα θεωρείται ότι έχει νομίμως ασκηθεί εφόσον παρίσταται δικηγόρος κατά τη συζήτησή της ενώπιον του Συμβουλίου.

β) η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν.3659/2008, που ορίζει τα εξής:

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

γ) η παράγραφος 5 του άρθρου 71 του ΚΔΔ(ν.2717/1999), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του ν.3659/1008, που ορίζει τα εξής:

5. Η ευθεία αγωγή είναι απαράδεκτη στην περίπτωση κατά την οποία, για την ικανοποίηση της σχετικής αξιώσεως υπάρχει, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, αρμόδιο να αποφανθεί όργανο της Διοίκησης με την έκδοση διοικητικής πράξης."

Στις Περιπτώσεις αυτές, αν μετά την τελεσίδικη απόρριψη της αγωγής ως απαράδεκτης, ο ενδιαφερόμενος προσφύγει στη Διοίκηση προς ικανοποίηση της αξίωσής του, θεωρείται, ως προς όλες τις έννομες συνέπειες, σαν να είχε προσφύγει κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής.

δ)το τρίτο και τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 127 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που προστέθηκαν με το άρθρο 14 του ν.3659/2008, που ορίζουν τα εξής:

Στις φορολογικές εν γένει διαφορές, ο προσφεύγων μπορεί να ζητήσει τον ορισμό δικασίμου και πριν από τη διαβίβαση στο δικαστήριο του ενδίκου βοηθήματος από τη φορολογική αρχή, στην οποία έχει κατατεθεί το δικόγραφο της προσφυγής, προσκομίζοντας στο δικαστήριο επικυρωμένα αντίγραφα της προσφυγής και της πράξεως καταθέσεως. Στην περίπτωση αυτή, ο προσφεύγων οφείλει να προσκομίσει άμεσα στη φορολογική αρχή Αντίγραφο της πράξης κατάθεσης της προσφυγής του στο δικαστήριο."

ε)το άρθρο 273 του ΚΔΔ(ν.2717/99), που ορίζει τα εξής:

Τέλος χαρτοσήμου

1. Τα διαδικαστικά έγγραφα και γενικώς η Διαδικασία ως τη δημοσίευση και την επίδοση της Απόφασης υπόκεινται στα εξής τέλη χαρτοσήμου :

A) Σε τέλος δραχμών 950 :

1. Η έφεση και
2. Η Αντέφεση

B) Σε τέλος δραχμών 380 :

1. Η προσφυγή
2. Η αγωγή
3. Η κατά το άρθρο 217 ανακοπή
4. Η αίτηση του άρθρου 99 του ν.δ. 118/1973
5. Η Κύρια Παρέμβαση και
6. Η τριτανακοπή.

Γ) Σε τέλος δραχμών 230 :

1. Η αίτηση αναθεώρησης
2. Η Πρόσθετη Παρέμβαση και
3. Η βεβαίωση ή το πιστοποιητικό.

Δ) Σε τέλος δραχμών 200 :

Η αίτηση αναστολής ή διόρθωσης προγράμματος πλειστηριασμού.

Ε) Σε τέλος δραχμών 150 :

1. Η ανακοπή ερημοδικίας
2. Η αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας
3. Η αίτηση αναβολής της Συζήτησης
4. Η έγγραφα δήλωση Παραίτησης πληρεξούσιου δικηγόρου και
5. Η έγγραφη δήλωση ανάκλησης της πληρεξουσιότητας δικηγόρου.

ΣΤ) Σε τέλος δραχμών 80 :

1. Οι Πρόσθετοι Λόγοι
2. Το υπόμνημα
3. Η δήλωση Παραίτησης (έγγραφη ή προφορική)

4. Η δήλωση δικαστικού συμβιβασμού του ν.δ. 4600/1966
5. Η αίτηση αναστολής διοικητικής πράξης
6. Η αίτηση αναστολής δικαστικής Απόφασης
7. Η αίτηση ανάκλησης Απόφασης αναστολής
8. Το Αντίγραφο ή απόσπασμα Απόφασης και
9. Κάθε άλλο δικόγραφο ή έγγραφο υποβαλλόμενο ή συντασσόμενο επευκαιρία της δίκης.

Ζ) Σε τέλος δραχμών 50 :

Η κύρωση υπογραφής.

2. Τα συνεχόμενα φύλλα των κατά την προηγούμενη παράγραφο εγγράφων υπόκεινται σε τέλος πενήντα (50) δραχμών, πλην των με στοιχεία Δ, ΣΤ5, ΣΤ6, ΣΤ7 και ΣΤ8, τα οποία υπόκεινται σε τέλος ογδόντα (80) δραχμών.

3. Τα τέλη των προηγούμενων παραγράφων προκαταβάλλονται κατά την κατάθεση του σχετικού δικογράφου και με την ποινή του απαραδέκτου τούτου, είτε με επικόλληση ανάλογου κινητού επισήματος σε αυτό, είτε με την καταβολή τους στο αρμόδιο δημόσιο ταμείο, οπότε και πρέπει να προσάγεται το αντίστοιχο αποδεικτικό καταβολής. Αν πρόκειται για προφορική αίτηση αναβολής της Συζήτησης, τα τέλη αυτά προκαταβάλλονται κατά την υποβολή της αίτησης, η επικόλληση δε του κινητού επισήματος γίνεται στο οικείο πινάκιο.

4. Η παροχή πληρεξουσιότητας προς δικηγόρο, είτε εγγράφως είτε προφορικά με δήλωση που καταχωρείται στο πρακτικό ή στην έκθεση, υπόκειται στο τέλος που προβλέπει το άρθρο 24 του Κώδικα Νόμων Τελών Χαρτοσήμου, όπως εκάστοτε ισχύει.

5. Οι διατάξεις που προβλέπουν ειδικά τέλη και ένσημα, όπως αυτές εκάστοτε ισχύουν, εφαρμόζονται και κατά τη Διαδικασία εκδίκασης των διοικητικών διαφορών ουσίας από τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια.

6. Κατά την εκδίκαση των διαφορών του ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ του ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΜΕΡΟΥΣ, τα διαδικαστικά έγγραφα και γενικώς η Διαδικασία έως τη δημοσίευση και τη γνωστοποίηση της Απόφασης, δεν υπόκεινται σε κανένα γενικό ή ειδικό τέλος.

Στ) η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του ν.702/1977, που ορίζει τα εξής:

4. Διά Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης, μετά σύμφωνον γνώμην της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, δύναται να υπαχθή εις τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια η εκδίκασις κατά πρώτον βαθμόν και άλλων κατηγοριών υποθέσεων της ακυρωτικής δικαιοδοσίας.

59. Άρθρο 99 παρ. 1 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει

Άρθρο 99
Άσκηση πειθαρχικής δίωξης.

1. Αρμόδιοι για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης είναι:

α) ο Υπουργός της Δικαιοσύνης για όλους τους δικαστικούς λειτουργούς,

β) ο νεότερος αντιπρόεδρος για τους παρέδρους, εισηγητές και δόκιμους εισηγητές του Συμβουλίου της Επικρατείας και τους δικαστικούς λειτουργούς των διοικητικών δικαστηρίων,

γ) ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και ο προϊστάμενος της επιθεώρησης για όλους τους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς των πολιτικών - ποινικών δικαστηρίων, εκτός από τα μέλη του Αρείου

Πάγου,

δ) ο νεότερος αντιπρόεδρος για τους παρέδρους εισηγητές και δόκιμους εισηγητές του Ελεγκτικού Συνεδρίου,

ε) Ο πρόεδρος του εφετείου (πολιτικού ή διοικητικού) ή ο προϊστάμενος του εφετείου-για τους προέδρους πρωτοδικών, πρωτοδίκες, παρέδρους, ειρηνοδίκες και πταισματοδίκες".

στ) ο εισαγγελέας εφετών ή ο προϊστάμενος της εισαγγελίας για τους εισαγγελείς, αντεισαγγελείς πρωτοδικών και παρέδρους εισαγγελίας.

60. Άρθρο 145 παρ. 2 του ν. 2812/2000

Απόλυση λόγω ορίου ηλικίας και τριακονταπενταετίας

2. Κατ' εξαίρεση ο δικαστικός υπάλληλος απολύεται αυτοδικαίως από την υπηρεσία όταν συμπληρώσει το εξηκοστό (60ό) έτος της ηλικίας και τριανταπέντε (35) ετών πραγματική και συντάξιμη δημόσια υπηρεσία. Αν ο δικαστικός υπάλληλος κατά τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου (65ου) έτους της ηλικίας του δεν έχει συμπληρώσει τριανταπέντε ετών πραγματική και συντάξιμη δημόσια υπηρεσία, παρατείνεται η παραμονή του στην υπηρεσία έως τη συμπλήρωση της υπηρεσίας αυτής και πάντως όχι πέρα από το εξηκοστό έβδομο (67ο) έτος της ηλικίας.